

1700**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 2 lipca 2004 r.

w sprawie urlopów żołnierzy niezawodowych

Na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymiar i zasady udzielania urlopów żołnierzom w czynnej służbie wojskowej, którzy:

- 1) odbywają:
 - a) zasadniczą służbę wojskową,
 - b) nadterminową zasadniczą służbę wojskową,
 - c) przeszkolenie wojskowe,
 - d) okresową służbę wojskową,
 - e) ćwiczenia wojskowe;
- 2) pełnią tę służbę w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

§ 2. W czasie odbywania czynnej służby wojskowej udziela się urlopów:

- 1) w drodze wyróżnienia;
- 2) z tytułu honorowego krwiodawstwa;
- 3) okolicznościowego;
- 4) zdrowotnego;
- 5) w celu odwiedzenia rodziny;
- 6) wypoczynkowego.

§ 3. 1. Urlopu w drodze wyróżnienia udziela się żołnierzom, o których mowa w § 1.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się na zasadach i w wymiarze określonych w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 179, poz. 1750) oraz w § 15 pkt 2 i § 16 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 września 2002 r. w sprawie wyróżniania żołnierzy (Dz. U. Nr 162, poz. 1341).

§ 4. 1. Urlopu z tytułu honorowego krwiodawstwa udziela się żołnierzom, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a i b.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się żołnierzowi w wymiarze jednego dnia kalendarzowego za każde oddane 200 ml krwi.

3. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, można udzielić żołnierzowi łącznie z innym urlopem.

§ 5. 1. Urlopu okolicznościowego udziela się żołnierzom, o których mowa w § 1.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się żołnierzowi na jego udokumentowany wniosek w przypadku:

- 1) zgonu i pogrzebu lub ciężkiej choroby najbliższego członka rodziny, za którego uważa się małżonka, dziecko, ojca, matkę, opiekuna prawnego, siostrę, brata, babkę lub dziadka żołnierza, a także ojca, matkę lub opiekuna prawnego małżonka żołnierza;
- 2) ślubu żołnierza;
- 3) urodzenia się dziecka żołnierza;
- 4) o którym mowa w art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, można udzielić żołnierzowi również w przypadkach uzasadnionych szczególnie ważnymi względami:

- 1) rodzinnymi;
- 2) osobistymi;
- 3) klęski żywiołowej, która dotknęła jego rodzinę;
- 4) związanymi z pracami sezonowymi w prowadzonym osobiście lub wraz ze współmałżonkiem gospodarstwie rolnym.

4. Urlopu okolicznościowego w przypadkach, o których mowa:

- 1) w ust. 2 pkt 1—3 i ust. 3 pkt 1—3, udziela się w wymiarze od dwóch do pięciu dni kalendarzowych;
- 2) w ust. 2 pkt 4, udziela się żołnierzowi, po przedstawieniu przez tego żołnierza zaświadczenia państwowej komisji wyborczej o rozpoczęciu i prowadzeniu przez niego własnej kampanii wyborczej. Urlopu tego nie udziela się żołnierzom, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. c i e oraz pkt 2;
- 3) w ust. 3 pkt 4, udziela się wyłącznie żołnierzom odbywającym zasadniczą służbę wojskową w łącznym wymiarze nie dłuższym niż czternaście dni kalendarzowych w czasie trwania tej służby.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203.

§ 6. 1. Niezależnie od przypadków, o których mowa w § 5 ust. 2 i 3 pkt 1—3, żołnierzom pełniącym czynną służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny można udzielić dodatkowo urlopu okolicznościowego w przypadku czasowego niewykonania przez nich zadań bojowych.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony żołnierzowi w jednym nieprzerwanym okresie raz w roku kalendarzowym w wymiarze:

- 1) w korpusie szeregowych — do siedmiu dni kalendarzowych;
- 2) w korpusie podoficerów — do dziesięciu dni kalendarzowych;
- 3) w korpusie oficerów — do piętnastu dni kalendarzowych.

3. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1, wlicza się kolejne dni kalendarzowe, w tym niedziele i święta oraz dni dodatkowo wolne od służby.

4. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się czasu niezbędnego na przejazd do miejsca pobytu na urlopie i z powrotem do miejsca stacjonowania jednostki wojskowej żołnierza.

§ 7. 1. Urlopu zdrowotnego udziela się żołnierzom:

- 1) o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a — w wymiarze do 1 miesiąca;
- 2) o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 — w wymiarze do 3 miesięcy.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony żołnierzowi w jednym nieprzerwanym okresie.

3. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1, wlicza się kolejne dni kalendarzowe, w tym niedziele i święta oraz dni dodatkowo wolne od służby.

4. Urlop zdrowotny o łącznym maksymalnym wymiarze może być udzielany żołnierzom, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a, jeden raz w okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej, a żołnierzom, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, jeden raz w danym roku odbywania nadterminowej zasadniczej służby wojskowej.

5. Podstawą udzielenia żołnierzowi urlopu zdrowotnego jest orzeczenie w tej sprawie wojskowej komisji lekarskiej.

§ 8. 1. Urlopu w celu odwiedzenia rodziny udziela się żołnierzom, o których mowa w § 1 pkt 1, z wyjątkiem żołnierzy odbywających przeszkolenie wojskowe studentów szkół wyższych.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się wyjątkowo żołnierzom żonatym.

3. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się w wymiarze trzech dni kalendarzowych za każdy miesiąc odbywania czynnej służby wojskowej. W przypadku żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe urlopu tego udziela się za każde trzydzieści dni odbywania tych ćwiczeń.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje za okres, w którym żołnierz przebywał na innym urlopie, z wyjątkiem urlopów wymienionych w § 2 pkt 1 i 2.

§ 9. 1. Urlopu wypoczynkowego udziela się żołnierzom, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a, b i d.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się w jednym nieprzerwanym okresie żołnierzom:

- 1) odbywającym zasadniczą służbę wojskową — raz w czasie jej odbywania w wymiarze dziesięciu dni kalendarzowych, po odbyciu co najmniej trzech miesięcy tej służby;
- 2) odbywającym nadterminową zasadniczą służbę wojskową — w wymiarze 26 dni kalendarzowych, z wyłączeniem niedziel i świąt oraz dni dodatkowo wolnych od służby, w każdym roku jej odbywania;
- 3) odbywającym okresową służbę wojskową — w wymiarze do 26 dni kalendarzowych, z wyłączeniem niedziel i świąt oraz dni dodatkowo wolnych od służby, w okresie dwunastu miesięcy jej odbywania. Jeżeli okres odbywania okresowej służby wojskowej, za który należy jest urlop wypoczynkowy, jest krótszy niż dwanaście miesięcy, urlopu tego udziela się żołnierzowi proporcjonalnie do okresu odbywanej służby.

3. Na wniosek żołnierza dowódca jednostki wojskowej może udzielić urlopu wypoczynkowego w dwóch częściach.

4. Plan urlopów wypoczynkowych dla żołnierzy opracowuje się na szczeblu pododdziału, uwzględniając w miarę możliwości ich wnioski. Plan urlopów podaje się do wiadomości żołnierzy.

5. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi lub na wniosek żołnierza, urlopu wypoczynkowego można udzielić w innym terminie niż określony w planie urlopów.

6. Żołnierzowi, który w czasie przebywania na urlopie wypoczynkowym nie mógł korzystać z tego urlopu z powodu choroby trwającej co najmniej trzy dni, dowódca jednostki wojskowej udziela ponownie urlopu wypoczynkowego bezpośrednio po powrocie do jednostki lub w okresie późniejszym na czas równy liczbie dni, w czasie których żołnierz pozostawał chory.

7. Podstawą ponownego udzielenia żołnierzowi urlopu wypoczynkowego jest zaświadczenie lekarskie.

§ 10. 1. Urlopów, o których mowa w § 2, udziela dowódca jednostki, w której żołnierz odbywa czynną służbę wojskową, z zastrzeżeniem § 3 ust. 2.

2. Fakt udzielenia żołnierzowi urlopu stwierdza się w rozkazie dowódcy jednostki wojskowej.

3. W rozkazie, o którym mowa w ust. 2, podaje się rodzaj urlopu, jego wymiar, termin rozpoczęcia i zakończenia oraz miejsce przebywania żołnierza na urlopie i sposób jego powiadamiania w razie potrzeby odwołania tego żołnierza z urlopu.

4. Odwołanie żołnierza z urlopu, o którym mowa w § 6 ust. 1 i § 9 ust. 1, stwierdza się rozkazem dowódcy jednostki wojskowej.

5. Odwołanie żołnierza z urlopu następuje za pomocą pisemnego zawiadomienia lub przez uprawnionego żołnierza (pracownika), przez dowódcę (komendanta) garnizonu (dowódcę jednostki wojskowej), właściwego dla miejsca przebywania żołnierza w czasie urlopu, telefonicznie lub w każdy inny możliwy i dostępny sposób.

6. Żołnierz odwołany z urlopu obowiązany jest niezwłocznie stawić się w miejscu pełnienia służby.

7. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 4, odwołanemu z urlopu, przysługuje ponownie ten urlop w pełnym wymiarze, jeżeli żołnierz przebywał na nim nie więcej niż trzy dni kalendarzowe. W pozostałych przypadkach przysługuje urlop w wymiarze niewykorzystanym.

8. Żołnierzowi odwołanemu z urlopu udziela się ponownie tego urlopu po ustaniu przyczyny, dla której został on z niego odwołany.

§ 11. 1. Żołnierzom, o których mowa w § 1, przebywającym na urlopie, urlop ten może być przedłużony w razie:

- 1) zachorowania żołnierza;
- 2) zgonu i pogrzebu lub ciężkiej choroby najbliższego członka rodziny, za którego uważa się małżonka, dziecko, ojca, matkę, opiekuna prawnego, siostrę, brata, babkę lub dziadka żołnierza, a także ojca, matkę lub opiekuna prawnego małżonka żołnierza;
- 3) klęski żywiołowej, która dotknęła jego rodzinę;
- 4) powstania innych ważnych przyczyn uniemożliwiających powrót do jednostki wojskowej.

2. O przedłużeniu urlopu w sytuacjach określonych w ust. 1 decyduje dowódca garnizonu, a w garnizonach, w których są etatowi komendanci garnizonu

— komendant garnizonu, w którym żołnierz przebywa na urlopie.

3. Dowódca lub komendant garnizonu wskazany w ust. 2 zawiadamia niezwłocznie dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa czynną służbę wojskową, o przedłużeniu urlopu temu żołnierzowi.

§ 12. Urlopy udzielane żołnierzom, o których mowa w § 1, pełniącym służbę poza granicami państwa określają przepisy § 5 ust. 1 pkt 2 i 3, § 7 i § 8 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2002 r. w sprawie szczegółowych uprawnień i obowiązków żołnierzy niezawodowych pełniących służbę poza granicami państwa (Dz. U. Nr 16, poz. 150 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2223).

§ 13. Żołnierzom odbywającym czynną służbę wojskową w dniu wejścia w życie rozporządzenia przysługują urlopy na dotychczasowych zasadach, o ile są one dla nich korzystniejsze.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone:

- 1) rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 czerwca 1992 r. w sprawie zasadniczej służby wojskowej i nadterminowej zasadniczej służby wojskowej oraz przeszkolenia wojskowego (Dz. U. Nr 56, poz. 277, z 1994 r. Nr 9, poz. 34, z 1995 r. Nr 42, poz. 218 i Nr 100, poz. 499, z 1998 r. Nr 67, poz. 438, z 1999 r. Nr 92, poz. 1055 oraz z 2002 r. Nr 208, poz. 1771, które traci moc w zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem,
- 2) rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 maja 2003 r. w sprawie urlopów żołnierzy odbywających przeszkolenie wojskowe (Dz. U. Nr 103, poz. 957), które traci moc — z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 17 ustawy z dnia 29 października 2003 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203).